

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **S. D. M. S.**, zast. Mgr. Silvií Rymlovou, advokátkou, se sídlem Náměstí Republiky 2/1, Opava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2019, č. j. OAM-232/LE-LE05-LE24-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 6. 2019, č. j. 61 Az 8/2019 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce advokátce Mgr. Silvií Rymlové **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši 6.800 Kč. Tato částka bude zástupkyni žalobce vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1]Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 1. 2019, č. j. OAM-232/LE-LE05-LE24-2018, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2]Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 7. 6. 2019, č. j. 61 Az 8/2019 - 32, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. V tomto rozsudku krajský soud uvedl, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu z důvodu obav z probíhajícího ozbrojeného konfliktu v Irácké republice. V případě návratu mu hrozí nebezpečí vážné újmy podle § 14 odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, a to také s ohledem na to, že při ozbrojeném konfliktu zahynuli jeho příbuzní. Krajský soud však ve shodě s žalovaným konstatoval, že Irácká republika se již nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, byť zdejší bezpečnostní situace není bezproblémová. Případné projevy terorismu v zemi původu žalobce přitom současně nelze hodnotit jako svévolné a nerozlišující násilí v důsledku vnitřního ozbrojeného konfliktu. Následně krajský soud odmítl i námitku stran

nedostatečného vypořádání životních podmínek, do nichž by byl žalobce navrácen. Krajský soud uzavřel, že žalovaný si pro posouzení skutkového stavu věci opatřil dostatek podkladů, které následně řádně posoudil a správně žalobci neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3]Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní namítl, že závěr, podle něhož se Irácká republika nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, je v přímém rozporu s podklady ve správním spise a všeobecně známými skutečnostmi. Žalovaný nesprávně posoudil skutkové okolnosti případu s ohledem na přetrvávající ozbrojený konflikt a teroristické útoky na civilní obyvatelstvo v zemi původu stěžovatele a dospěl k nesprávnému závěru, že v jeho případě nejsou splněny podmínky § 14a zákona o azylu. Žalovaný proto pochybil, jestliže mu neudělil mezinárodní ochranu. Stěžovatel zdůraznil, že jakékoliv teroristické útoky je vždy nutné považovat za vážné a individuální ohrožení života. Stěžovatel také namítl, že se krajský soud v odůvodnění rozhodnutí nezabýval námitkou, podle níž měl žalovaný pro účely udělení humanitárního azylu nebo doplňkové ochrany podrobněji posoudit životní podmínky, do nichž bude případně stěžovatel navrácen. Nejvyššímu správnímu soudu proto navrhl, aby zrušil napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4]Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí s tím, že vycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci a dostatečně se zabýval možností udělení všech forem mezinárodní ochrany. Současně uvedl, že judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na posuzovaný případ. Nejvyššímu správnímu soudu proto žalovaný navrhl, aby kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

III. Posouzení kasační stížnosti

[5]Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele,“ který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, kasační stížnost přesahuje vlastní zájmy stěžovatele v následujících typových případech:

- kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu;
- kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně;
- kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je

pokračování

namíste změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně;

- kasační stížnost je dále přijatelná, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O zásadní pochybení se v konkrétním případě může jednat tehdy, pokud krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; popřípadě krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal, že by se Krajský soud v Ostravě dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, nebo že by se při rozhodování věci jakkoliv odchýlil od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, a založil tak důvod přijatelnosti kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud ve vztahu ke konfliktu v Irácké republice již dříve v rozsudku ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 Azs 389/2018 - 38, a usnesení ze dne 6. 6. 2019, č. j. 1 Azs 46/2019 - 59, konstatoval, že „v Irácké republice v současné době, po porážce organizace Islámský stát, neprobíhá mezinárodní nebo vnitřní ozbrojený konflikt ve smyslu uvedeného ustanovení zákona o azylu.“ Zdejší soud dále v rozsudku ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, uvedl že „v případě konfliktu nemajícího charakter totálního konfliktu musí žadatel prokázat dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, (1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy; (2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či (3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on.“ Nejvyšší správní soud ohledně bezpečnostní situace v Irácké republice v usnesení ze dne 6. 6. 2019, č. j. 1 Azs 46/2019 - 59, konstatoval, že „situace v zemi není zcela stabilizovaná a stále zde dochází k páchání násilí i na civilistech, nicméně z nich nelze dovodit, že by se jednalo o tzv. totální konflikt.“

[8] Stěžovatel v nyní projednávané věci nijak neprokázal, že by mu hrozilo jakékoliv riziko spojené s aktuální bezpečnostní situací a dozvuky konfliktu v Irácké republice. Již v průběhu dříve probíhajícího konfliktu se stěžovatel se svou rodinou přestěhoval do oblasti tzv. Iráckého Kurdistanu, přičemž ze správního spisu vyplývá, že v předmětné oblasti je bezpečnostní situace dlouhodobě stabilizovaná. Současně sám stěžovatel ve své výpovědi uvedl, že v místě, kde s rodinou žil před odjezdem ze země, žádné nebezpečí nehrozilo a ani v budoucnu nehrozí. Nejvyšší správní soud na základě výpovědi stěžovatele uzavírá, že v Irácké republice se nachází příslušníci stěžovatelovy rodiny, kteří mu finančně vypomáhají. Současně nezbyvá než doplnit, že nepříznivá ekonomická situace v zemi původu stěžovatele není relevantní skutečností pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany.

[9] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že si žalovaný v nyní posuzovaném případě plně v souladu s požadavky uvedenými v rozsudku ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008 - 71, opatřil relevantní podklady o bezpečnostní situaci v Irácké republice a provedl se stěžovatelem pohovor.

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že se žalovaný zabýval dostatečně všemi relevantními okolnostmi případu, přičemž své úvahy v potřebném rozsahu promítl i do odůvodnění svého rozhodnutí. Zabýval se také životními podmínkami, do kterých by byl stěžovatel případně navrácen, přičemž toto hodnocení považuje Nejvyšší správní soud za dostatečné a zákonné. Krajský soud proto nepochybil, pokud se ztotožnil se závěry žalovaného a pro stručnost odkázal na odůvodnění jeho rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jeho ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na námitky obsažené v kasační stížnosti a krajský soud se v napadeném rozsudku od této judikatury neodchyluje. Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, ani žádný jiný důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[13] Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2019, č. j. 4 Azs 299/2019 - 25, byla stěžovateli ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Silvie Rymlová. Zástupkyni, která byla stěžovateli ustanovena soudem, náleží mimosmluvní odměna a hotové výdaje, které v tomto případě platí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Odměna za zastupování advokátem za řízení o kasační stížnosti byla určena podle § 11 odst. 1 písm. b), d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to za dva úkony právní služby poskytnuté stěžovateli v řízení o kasační stížnosti (příprava a převzetí právního zastoupení a doplnění kasační stížnosti) ve výši 2x3.100 Kč, tj. celkem 6.200 Kč. Náhrada hotových výdajů (režijní paušál) činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za každý z uvedených dvou úkonů 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 6.800 Kč bude zástupkyni stěžovatele vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu